

Vt fascis, vinculo: & ligna, visco. Linea quo
 que etiam si curua sit, sed continua, vna
 dicitur: sicuti partium etiam vnaquæque,
 crus, & brachium. Ex his autem ipsis, illa
 magis vnum sunt, quæ natura, quàm arte
 continua sunt. Continuum verò dicitur,
 cuius vnus per se motus, & non potest ali-
 ter esse: vnus verò, qui indiuisibilis: indi-
 uisibilis autem, secundum tempus. Secun-
 dum se autem continua, quæcunque non
 tactu vnum sunt. Si enim pones inuicem
 se tangentia ligna, non dices ea vnum, ne-
 que lignum, neque corpus, nec aliquid
 continuum esse. Igitur & illa quæcunque
 omnino continua sunt, vnum dicuntur,
 etiam si habeant flexionem: & adhuc ma-
 gis, quæ non habent: vt tibia, aut femur,
 quàm crus: quoniam contingit, vnum non
 esse motum cruris. Et recta magis, quàm
 curua, vnum est. Curuam verò, & angu-
 lum habentem, & vnam, & non vnam di-
 cimus: quoniam contingit, & non simul e-
 ius motum, & simul esse. Rectæ verò, fem-
 per simul, nullaque particula magnitudi-
 nem habens, hæc quidem quiescit, hæc
 verò mouetur, quemadmodum curuæ. A-
 lio item modo vnum dicitur, cum subie-
 ctum sit specie indifferens. Indifferens au-
 tem, quorum species indiuisibilis secun-
 dum sensum est. Subiectum vero, aut pri-
 mum, aut vltimum ad finem. Etenim v-
 num vnum, & aqua vna dicitur, quatenus
 indiuisibilis secundum speciem est. Li-
 quoresque omnes, vt oleam, vinum, & li-
 quabilia vnum dicuntur, quoniam om-
 nium vltimum subiectum idem est. Aqua
 nanque & aer, hæc omnia sunt. Dicuntur
 autem vnum, & quorum vnum genus dif-
 ferens oppositis differentiis. Ac cuncta
 hæc, vnum dicuntur, quoniam vnum est
 genus subiectum differentis: vt homo, e-
 quus, canis, vnum quid, quoniam omnia
 animalia: & quodam simili modo, sicuti
 materia vna. Hæc autem quandoque verò
 superiore genere. Quod idem dicitur, si
 vltimæ generis species sunt, illa autem su-
 periora ipsis: vipera, triangulum duorum
 æqualium laterum, vna & eadem figura
 cum triangulo trium æqualium laterum
 est: ambo etenim trianguli, sed non i-
 dem trianguli. Item, vnum ea dicuntur,
 quorum ratio, quod quid erat esse di-
 cens, indiuisibilis ad aliam est, quid erat
 esse rei significantem. Ipsa enim per se
 ipsam omnis ratio, diuisibilis. Sic enim &
 auctum, & diminutum vnum est, & qu-
 oniam ratio vna: quemadmodum in super-
 ficiebus est ipsius speciei vna.

Α οἶον φάκελος δεσμός, καὶ ξύλα κάλλι· καὶ
 γραμμὴ, καὶ κερκαμυρία ἢ, συμπαγῆς δὲ μία
 λέγεται, ὡς περ καὶ τῆς μεσῆς ἕκαστος, πέλος
 καὶ βραχίον. αὐτῶν δὲ τούτων μέλλον ἐν, τῷ
 φύσει συμπαγῆ ἢ τέχνη. συμπαγῆς δὲ λέγεται, ὅτι
 ἢ κίνησις μία καὶ αὐτῷ, καὶ μὴ οἰόντε ἀλ-
 λως. μία δὲ, οὐ ἀδιαίρετος· ἀδιαίρετος δὲ καὶ
 χρόνον. καὶ αὐτὰ δὲ συμπαγῆ, ὅτι μὴ ἀφ᾽ ἑ
 ἐν. εἰ γὰρ θεῖναι ἀπόβλημα ἀλλήλων ξύλα, οὐ
 φήσῃς ταῦτα εἶναι, ἅτε ξύλον, ἅτε σώμα, ἅτε
 ἄλλο συμπαγῆ· ἀφ᾽ ἑ. τὰ τε δὴ ὅλας συμπαγῆ ἐν
 λέγεται καὶ ἐκ τῆς κάμψιν, καὶ ἐπὶ μέλλον τῷ
 μὴ ἔχοντα κάμψιν· ὅτι, κινήσει ἢ μέρους σκέ-
 λους, ὅτι ἐνδέχεται μὴ κίνησιν εἶναι τῶν κινήσιν τῶν
 σκέλους, καὶ ἢ διὰ τὴν τῆς κερκαμυρίας μέλλον
 ἐν. τῶν δὲ κερκαμυρίων καὶ ἔχουσαν ζωϊαν,
 καὶ μία καὶ οὐ μίαν λέγουμεν, ὅτι ἐνδέχεται καὶ
 μὴ ἀμεί τῶν κινήσιν αὐτῆς εἶναι, καὶ ἀμεί· τῆς
 δὲ διουσίας, ἀεὶ ἀμεί, καὶ οὐδὲν μέρος ἔχον
 μέγεθος, τὸ μὴ ἡρεμεῖ, τὸ δὲ κινεῖται, ὡς περ τῷ
 κερκαμυρίας. ἐπὶ ἄλλοις ἔσπον ἐν λέγεται, πῶς
 τὸ ὑποκείμενον τῷ εἶδει εἶναι ἀδιάφορον. ἀ-
 διάφορα δὲ, ὡς ἀδιαίρετος τὸ εἶδος καὶ τῶν
 ἀφ᾽ ἑσιν. τὸ δὲ ὑποκείμενον, ἢ τὸ κοινόν, ἢ
 τὸ τελευτήσον πρὸς τὸ τέλος. καὶ γὰρ οἷος εἶναι
 λέγεται, καὶ ὕδωρ εἶναι, ἢ ἀδιαίρετος καὶ τὸ εἶ-
 δος· καὶ οἱ χυμοὶ πάντες λέγονται ἐν, οἷον ἑ-
 λαίον, οἷος, καὶ τὰ πικρὰ, ὅτι πῶτων τὸ ἔχει-
 τον ὑποκείμενον τὸ αὐτό. ὕδωρ γὰρ καὶ αἷρ,
 πῶτα ταῦτα δεῖν λέγεται δὲ ἐν, καὶ ὡς τὸ γέ-
 νος ἐν διαφέρει τῆς ἀπικειμένης διαφο-
 ραίς· καὶ ταῦτα λέγεται πῶτα ἐν, ὅτι τὸ γένος
 ἐν τὸ ὑποκείμενον τῆς διαφοραίς· ὅτι, ἵππος,
 ἀνθρώπος, κύων, ἐν τῷ, ὅτι πῶτα ζῷα· καὶ ἔσ-
 ποι δὴ πῶτα παρὰ πᾶσι, ὡς περ ἢ ὕλη μία.
 ταῦτα δὲ ὅτι μὴ οὕτως ἐν λέγεται, ὅτι δὲ τὸ
 αἷον γένος, ὃ τῶν πῶν λέγεται, καὶ ἢ τελευτήμα
 τῶν γένους εἶδη τὰ αἰωνέστερον τούτων· οἷον, τὸ
 μὴ ἰσοσκελές, καὶ τὸ ἰσοπέλευρον, ταῦτο καὶ
 ἐν γῆμα, ὅτι ἀμεί τῶν ταῦτά· πείρωμα δὲ οὐ
 ταῦτά. ἐπὶ δὲ ἐν λέγεται ὅσον ὁ λόγος ὁ τὸ
 τί ἔστι λέγων, ἀδιαίρετος πρὸς ἄλλον
 τὸν διλωύτα, τὸ τί εἶναι τὸ πρῶμα. αὐ-
 τὸς γὰρ καὶ αὐτὸν πᾶς λόγος διαμετρετός·
 οὕτω γὰρ καὶ τὸ κῦξινυθὸν καὶ φθίνον, ἐν δεῖν,
 ὅτι ὁ λόγος εἶς· ὡς περ ὁ τῆς ὅτι πείρων γὰρ
 ἔχόντων μήκος καὶ πλάτος ὁ τῶν εἶδους εἶς.

Et omnino